

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1916.

Första kammaren.

Nr 2.

Måndagen den 17 januari.

Kammaren sammanträdde kl. 10,30 f. m.

Herrar *Gelin* och *Rosén* anmälde, att de lördagen den 15 i denna månad inställt sig vid riksdagen.

Herr talmannen yttrade, att han efter samråd med andra kammarens talman, finge föreslå, det första kammaren ville besluta att företaga vid sammanträde, som komme att hållas fredagen den 21 i denna månad, val av ledamöter och vid sammanträde påföljande dag val av suppleanter i de ständiga utskotten.

Detta förslag antogs.

Herr vice talmannen erhöll på begäran ordet och yttrade:

Jag får hemställa, att kammaren behagade besluta i år, i likhet med vad som ägt rum vid närmast föregående riksdagar, att tillsätta i de ordinarie utskotten följande antal suppleanter, nämligen 10 i konstitutionsutskottet, 12 i statsutskottet, 10 i bevillningsutskottet, 8 i bankoutskottet, 10 i lagutskottet och 8 i jordbruksutskottet.

Denna hemställan bifölls.

Herr talmannen och kammarens ledamöter avgingo kl. 10,50 f. m. till slottskapellet, där riksdagspredikan hölls av komministern i storkyrkoförsamlingen A. Karlgren. Efter gudstjänstens slut begav kammaren sig till rikssalen, i vilken även andra kammaren infann sig.

Hans Maj:ts Konungen kom tillstädes och öppnade riksdagen med det i protokollsbihanget införda tal, varefter herr statsrådet och chefen för civildepartementet von Sydow uppläste Kungl. Maj:ts berättelse om vad i rikets styrelse sedan sista lagtima riksdags sammanträde sig tilldragit.

Herr talmannen framträdde därpå och yttrade:

Allernådigste Konung, Eders Majestät.

Hård och provande är i sanning tiden. Hittills har vårt land undgått att indragas i det förödande världskriget, som dock fortfarande för oss är en ständigt manande erinran om hotande vådor. På många-handa sätt har detta krig och vad därmed ställts i samband störande inverkat såväl på vår oundgängliga samfärdsel med utlandet som på våra inre förhållanden, oavbrutet medförande nya uppgifter, nya och åter nya svårigheter, och därmed även tyngre ansvar. Och detta icke allenast för Sveriges Konung och dem, som ställts honom närmast, utan jämväl för folket i dess helhet.

Men dylika tider, om också fyllda av obehag, oro och bekymmer, kunna dock icke blott genomlevas utan även vändas till väckelse, lärdom och gagn, om blott nationen genomströmmas av en levande känsla för det vidgade ansvaret och de förpliktelser till god vilja och offervillighet, mod och beslutsamhet, vilka ett sådant tidsläge bör ålägga varje svenskt sinne.

Att så må ske och att detta icke minst måtte komma till uttryck i de beslut, som fattas av det nu samlade riksmötet, det är den välönskan och den fasta förhoppning jag här i dag tillåter mig uttala, då jag nu å riksdagens första kammars vägnar anhåller att till Eders Maj:t få framföra uttrycken av dess undersåtliga vördnad, tillit och trohet. Gud beskydde Eders Maj:t och Sveriges rike!

Sedan andra kammarens talman därefter i denna kammars namn till Hans Maj:t Konungen framfört andra kammarens undersåtliga vördnad, fingo talmännen vardera mottaga ett exemplar av Kungl. Maj:ts nådiga proposition angående statsverkets tillstånd och behov, varefter ceremonien å rikssalen avslutades och första kammaren enligt beslut fattat före avtågandet från samlingsrummet, åtskildes vid utgången från rikssalen kl. 12,40 e. m.

In fidem
A. v. Krusenstjerna.